

Quan els mals s'ajunten per Pere Calders

Els addictes a la lectura d'horòscops saben que hi ha, de tant en tant, conjuncions astrals amb un poder malèfic temible. També passa, per dir-ho així, en la vida real on, en aquest cas sense anunciar-se, es produeixen alhora dos esdeveniments adversos o més que causen grans trasbalsos.

Catalunya, Barcelona en particular, van viure fa poc una d'aquestes acumulacions de desgràcies que, en coincidir en el temps –amb escassa diferència– semblen la desolació: es va cremar el Liceu, va plegar un diari català “en català” i el Barça va perdre un partit de lliga per un escandalós 6-3. En aquest darrer cas, el de la golejada, es va produir una coincidència dolorosa. A representants prestigiosos de la premsa esportiva, se'ls va ocórrer de regalar als lectors uns pins i un vídeo commemoratiu del gloriós 5-0 que el Barça havia encolomat al Reial Madrid no feia gaire. Vet aquí que es va demostrar una vegada més que és preferible de no presumir ni precipitar-se, sobretot en matèries

tan frívoles com és el futbol. Ara només queda un recurs que no ho salvarà tot, però serà com si dissimuléssim amb una rialleta de conill; regalar (a Barcelona) pins i vídeos que immortalitzin la victòria del Saragossa.

De tota aquesta història, el que em sembla més lamentable és la desaparició d'un diari en català. I perquè posem en dubte –per més inri– el valor i el pes de la responsabilitat col·lectiva, dels tres fets resenyats és el que ha meregut menys planys. El cas del Liceu ha mobilitzat nostàlgies fins i tot de persones que no solien anar-

hi, una cosa que ja té mèrit. La derrota del Barça ha ferit l'orgull nacional de ciutadans que no se senten nacionalistes –també és meritori– i sorgeixen arreu idees per reparar faltes.

Se'ns informa prolixament d'un munt d'idees per a reconstruir el teatre i fer reaccionar el club. Del diari català “en català”, gairebé no se'n parla. És el triomf de l'òpera i del futbol sobre el nostre idioma.